

שיחת השבוע

יש חדש

קייטנות חב"ד מחזור ב

אחרי הצלחת המחזור הראשון של קייטנות חב"ד, נפתח בימים האלה ברחבי הארץ המחזור השני של הקייטנות, שמפעילים בתי חב"ד ברחבי הארץ. בקייטנות האלה משתתפים כל מגוון ילדי ישראל, תלמידי בתי ספר ממלכתיים וממלכתיים-דתיים כאחד. רשת קייטנות חב"ד מעניקה לילדים שפע של חוויות לצד תכנים וערכים, ברוח חסידיית עליזה ותוססת. פרטים בבית חב"ד המקומי ובאתר חב"ד-ישראל, chabadsummer.co.il.

מפעל התנ"ך השלושים

החלה ההרשמה למחזור השלושים של מפעל התנ"ך. במתכונת זו לומדים את כל התנ"ך עם פירוש רש"י, ונבחנים שנים-עשר מבחנים. טל' 052-8630212.

הוראות לנופשים

מחלקת הכשרות של הרבנות הראשית לישראל מבקשת מהנופשים ומהמטיילים לבדוק שבבתי העסק מוצגת תעודת כשרות מקורית (לא צילום או העתק), בת'תוקף, ושם העסק וכתובתו המצוינים בתעודה תואמים את שם העסק המוצג בגלוי. בכל שאלה או חשד מומלץ ליצור קשר טלפוני עם המשגיח, כמצוין בתעודה.

אמירת
תהילים יומית
לברכה
והצלחה

מזמור
יומי

זמני השבוע

יחולים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
19:07	19:23	19:14	19:22	19:18	20:01
20:21	20:24	20:25	20:21	20:17	21:05

פרקי אבות פרק ד

שבת, ישראל,
קדם והזמנים

להרטיש טבע יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

הספר. הקשיבו לדבריהם של הנחשבים משכילים ומכובדים, ותשמעו שפה שטוחה, רדודה, נעדרת פתגמים ואמרות; שפה שלפנים גם עגלון בשוק התבייש בה. אווירה זו גורמת גם לאנשים יודעי ספר להינזר מהשמעת פסוק או פתגם, מחשש שהשומעים לא יבינו את משמעותו.

כיום ניכרת התעוררות בציבור ויש יותר הבנה לצורך לחזור אל ארון הספרים היהודי. אבל כדי לממש זאת נדרשת התגייסות של כל המאמינים בחשיבותה של התורה. עליהם לעשות בפועל להחדרתה לכל שכבות העם.

"כי הם חיינו". אבות ובנים מחוברים לתורה

בית של תורה

אכן, בשנים האחרונות שיעורי תורה נעשו חלק מרכזי מהגוף. כיום אין עיר בארץ שאין בה מאות שיעורי תורה בכל שבוע, בכל מקצועות היהדות, לנשים ולגברים, למתחילים ולמתקדמים. אלא שלא הכול יודעים על ההיצע הרחב העומד לרשותם.

יש מאות אלפי יהודים שרוצים ללמוד ולטעום ממעיינות התורה. רואים את התעניינותם, שומעים את השאלות שהם שואלים. מקצתם אולי לא ילכו לשיעור בבית הכנסת, אבל אם תציעו להם ללמוד פעם בשבוע בביתכם או בביתם - ישמחו מאוד. ואל תאמרו מי אני ומה אני. לנוכח הבערות הנוראה המצויה בימינו, כל אחד ואחד שמוסוגל לפתוח ספר הוא בבחינת תלמיד-יחכם.

כשם שהגוף זקוק לאספקת מזון קבועה, גם הנפש היהודית זקוקה למזון יום-יומי, והיא התורה. כשיהודי קובע עיתים לתורה הוא מספק מים חיים לנפשו הצמאה ומקבל כוחות מחודשים. חייו מתעשרים בעושר הבלתי-יגדלה של התורה, והוא נעשה אדם חדש. הבה נתחבר למקורות ונרווה את נפשנו.

הלילות מתארכים, מוסיפים לימודים

הזיקה הטבעית אל עולם הספר חונכה את הדור הצעיר לאהוב ספרים ולרצות ללמוד, ובכך נבדל העם היהודי מהעמים שסביבם חי

ימינו ט"ו באב קיבל צביון הקשור בנישואין. אכן, משמעות זו מופיעה במשנה, המתארת מה בנות היו ישראל אומרות כאשר לבסיס החינוכי לבניין בית יהודי.

ואולם לט"ו באב עוד משמעות חשובה - זה יום שמסמל את המעבר מהקיץ לחורף, הלילות מתחילים להתארך, והלילה נועד לעסוק בתורה. לכן ט"ו באב מזכיר ומעורר על הצורך להוסיף בלימוד התורה, וחז"ל מבטיחים לאדם את השכר - "יוסיף חיים על חייו".

רדידות השפה

עם ישראל מכונה 'עם הספר', מפני שלאורך כל הדורות כל יהודי חש קרבה טבעית לעולם הספר והלימוד. זה היה מראה שגרתי, להיכנס בערב לבית המדרש ולמצוא שם את כל בעלי המלאכה, הסוחרים ומכובדי העיר, יושבים ולומדים. זה גמרא, זה משנה, זה חומש, זה שולחן ערוך, ומי שלא ידע ללמוד - קרא תהילים.

הזיקה הטבעית הזאת אל הספר עשתה אותנו ל'עם הספר'. האדם הפשוט מן הרחוב היה מלא וגדוש פסוקים, מאמרי חז"ל, מדרשים. שיחת החולין שלו הייתה רוויה מטבעות לשון מן המקורות, וממילא הייתה עשירה וערכית יותר. אווירה זו חונכה את הדור הצעיר לאהוב ספרים ולרצות ללמוד, ובכך נבדל העם היהודי מהעמים שסביבם חי, ורמתו הרוחנית הייתה גבוהה מהם בכמה וכמה דרגות.

עם התמורות הרוחניות שעברו על עמנו, אבדה לחלקים רחבים מהעם הגישה הטבעית הזאת אל

שולחן שבת

מעובד על פי שיחותיו של
הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

התורה יורדת לתוך הגלות

כדי ללמוד תורה כראוי נדרשים שיהיו ללומד תנאים נאותים. כך מסופר בגמרא (מגילה יב, ב) שחכמי ישראל לא השיבו על שאלה שנשאלו, באומרים: "מיום שחרב בית המקדש וגלינו מארצנו ניטלה עצה ממנו". הם הסבירו שהלימוד דורש דעת צלולה ומיושבת, ואילו הם אינם שרויים במצב של ישיבה במקומם הטבעי.

אמנם מצוות לימוד תורה חלה בכל מצב, כדברי הרמב"ם, שהחובה חלה על האדם "בין שלם בגופו, בין בעל יסורים; בין בחור, בין שהיה זקן גדול שתשש כוחו", אבל לימוד במצבי לחץ וטרדות אינו איכותי כמו לימוד מתוך מנוחה

מן המעיין

איפה ההמשך

"אתה החילות להראות את עבדך את גודלך... אעברה נא ואראה את הארץ הטובה" (דברים ג, כד-כה). כך אמר משה לקב"ה: הלא אתה עצמך אמרת לי שאין זו אלא התחלה. אמרת: "ראה החילות תת לפניך את סיחון ואת ארצו, החל רש" (דברים ב, לא), ואם התחלה היא, משמע שיבוא המשך, ואם כן – "אעברה נא ואראה את הארץ". (דברי יאיר)

מהנגלה לנסתר

"גודלך" רומז לקריעת ים סוף, וכמאמר רז"ל (ברכות נח) "הגדולה – זו קריעת ים סוף". קריעת ים סוף הייתה הכנה והקדמה למתן תורה, שאז ניתן לישראל החלק הנגלה שבתורה. וזהו שרמזו הכתוב: כשם ש"החילות להראות את עבדך את גודלך", זו קריעת ים סוף שהייתה עליידי, כמור כן אני מבקש שגם החלק הנסתר שבתורה יינתן עליידי, ולכן "אעברה נא", רמז ל"והניף ידו על הנהר... והיכהו לשבעת נחלים".

(אור התורה)

לראות את הטוב

'ואראה' למה לי, הלא מובן מאליו שאם ייכנס לארץ יראה אותה? אלא משה התפלל, שבכווא אל הארץ יזכה לראות את הטוב שבה – את

ושלווה. לאור זאת נשאלת השאלה, מדוע עשה הקב"ה כך שלאורך רוב ההיסטוריה היהודית לימוד התורה נעשה במציאות של גלות?

הקב"ה ירד אלינו

המפתח להבנת העניין טמון במעמד הר סיני עצמו. נתינת התורה לא הייתה באופן שהקב"ה נשאר במקומו וקרא לבני ישראל ולמשה רבנו לשמוע את התורה, אלא "וַיֵּרֶד ה' עַל הָרְ סִינַי" – הקב"ה ירד אליהם, למקום התחתון שבו היו, ושם דווקא השמיע את דברו – "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ".

ירידה זו היא בדוגמת גלות, היינו מעבר למצב הפוך מקודמו. עד מתן תורה שררה הפרדה בין העולמות הרוחניים לעולם הגשמי. הייתה כמו 'גזירה' (שמות רבה יג, ועוד) שהפרידה בין הקדושה האלוהית לעולם הגשמי. במתן תורה ביטל הקב"ה את הגזירה באומרו "ואני המתחיל", והוריד את התורה עד העולם הגשמי, באופן ששכלם של בני־אדם יוכל להבינה.

תנאי לקיום התורה

הגמרא (תענית ז, א) מדמה את התורה למים, שתכונתם לרדת ממקום גבוה לנמוך, ומזה לומדים מסר: "אף דברי התורה אין מתקיימים אלא במי שדעתו שפלה".

התורה מדגימה כיצד צריך ללמוד אותה, הן באופן אישי הן כיצד ללמוד לאחרים: כשם שהמים עוזבים את המקום הגבוה שלהם כדי לרדת למקום נמוך, ולעולם לא ייעצרו עד שיגיעו למקום הנמוך ביותר, כך ככל שלומד התורה שרוי בענווה ובביטול עצמי – דווקא שם יימצא מקום ההתכנסות הטבעי של התורה.

גולה למקום תורה

זה ההסבר שרוב העיסוק בתורה הוא בגלות דווקא, שכן זו תכליתה של התורה – לרדת למטה־מטה ולהאיר את החושך הנמוך ביותר. יהודי עלול לחשוב שהמצאותו במצב של גלות וחוסר מנוחה בגשמיות וברוחניות פוגעת במחויבות שלו ללימוד התורה.

על כך משיבים לו: המהות של נתינת התורה היא ירידתה מלמעלה למטה. אין זו 'תקלה', אלא היעוד של התורה. כך המשנה (אבות ד, ד) מורה: "הווי גולה למקום תורה" – מצב של גלות דווקא, ולא באופן שהוא מביא את ה'מלמד' לביתו ושם התלמיד ישן בעיתו ואוכל ושותה בעיתו. כשהוא 'גולה למקום תורה', גם אם חסר לו במנוחת הנפש ובמנוחת הגוף – דווקא שם יגיע ללימוד האמיתי של התורה.

(תורת מנחם, כרך פא, עמ' 61)

אמרת השבוע

עדיין יש תקווה

אחרי מלחמת עולם השנייה היגר האדמו"ר רבי שלמה הלברשטאם מבאבוב לניו־יורק, קנה בניין בווסט סייד מנהטן והקים בו את ישיבת 'בני ציון'.

אחד התלמידים בישיבה עבר את אירועי השואה, ובעקבות זאת התנהג בדרך שאינה ראויה. המנהל, הרב זושא פלמן, אמר לאדמו"ר שלדעתו אין מקומו של הבחור בישיבה, ואולם הרבי סבר שעדיין יש תקווה.

פעם אחת הסתכסך הבחור עם בחור אחר, וברוב כעסו לקח מסמר ותקעו בתפילין של הבחור השני. המנהל הציג את התפילין לפני הרבי וציפה שאחרי מעשה כזה יסכים שיש לסלק את הבחור.

הרבי שקע במחשבות ואמר שרצונו לחשוב כיצד היה אביו נוהג במקרה כזה. אחרי כמה דקות אמר: "הלא גם הקב"ה מניח תפילין, ובתפילין שלו נאמר 'ומי כעמך ישראל'. עכשיו נתבונן כמה מסמרים תקענו בתפילין של הקב"ה בשגגותינו ובזדונותינו – האם הקב"ה גירש אותנו מעל פניו?!"

כוח התפילה

הארץ הטובה – ולא כפי שראוה המרגלים!

(רבי מנחם מענדל מקוצק)

הכאה 'למענכם'

"ויתעבר ה' בי למענכם" (דברים ג, כו). החטא שחטאתי בהכאת הסלע היה "למענכם", שלא לעורר עליכם קטרגו, ושלא יאמרו: אפילו הסלע שומע בקול ה' יותר מכם.

(רבי יהונתן אייבשיץ)

בחירת משה

"רב לך, אל תוסף דבר אלי" (דברים ג, כו). אמר לו הקב"ה למשה: שתי שבועות נשבעתי. אחת שתמות, ואחת לאבד את ישראל. לבטל את שתיהן אי־אפשר. אם תרצה אתה לחיות, יאבדו ישראל. אמר משה לפניו: ריבוני, בעלילה אתה בא אליי?! יאבד משה ואלף כמוהו, ואל יאבד אחד מישראל!

(מדרש תנחומא)

הגזירה נגזרה

הלא נאמר "הקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים", ומדוע לא הניח לו להוסיף ולהתפלל? אלא חז"ל אומרים: "המאריך בתפילה מאריך לו ימיו ושנותיו". ובכן, אילו הוסיף משה והתפלל, היה זוכה בכך לאריכות ימים, ודבר זה לא היה אפשרי, שהרי כבר נגזר עליו זמן הפטירה.

(רבי אברהם יהושע־השיל מקרקוב)

ביקור במרכז חב"ד ניו יורק

הנכם מוזמנים לליווי אישי באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בניו יורק

הירשמו בקלות באתר חב"ד ישראל

ש"ק ה'ל' פסולי המקדשין פרק י"ד

א' פרק ח

ב' ה'ל' שקלים פרק א'

ג' פרק ב'

ד' פרק ב'

ה' פרק ד'

ו' ה'ל' קידוש החודש פרק א'

פרק אחד ליום

ש"ק ה'ל' פסולי המקדשין פרק י"ד

א' פרק י"ט

ב' ה'ל' עבודת יום הכיפורים פרק א'

ג' פרק ד' ה'ל' מעילה פרק א'

ד' פרק ב'

ה' פרק ה'

ו' פרק ח' ה'ל' קרבן פסח פרק א'

ג' פרקים ליום

לוח יומי ללימוד הרמב"ם

כתקנת הרבי מליובאוויטש

יא - י"ז מנחם־אב

לשיעורים ולפרטים נוספים: chabadisrael.co.il/rambam

לבריאות שלכם
יש מחיר
מצוינות!

מצטרפים עכשיו את כל המשפחה
לקולקטיב הבריאות מבית גפן קולקטיב
ונהנים מפוליסה רחבה ומקיפה
ובמחיר הכי משתלם שיש
לכל המשפחה!

ייעוץ רפואי
פרטי

ניתוחים פרטיים
בארץ ובחו"ל

תרופות מחוץ לסל
(בהתאמה אישית לפי DNA)

 077-444-7777 **לבדיקת זכאות חייגו**

סגפן קולקטיב
בריאות ופינוסים

יש טעם
לצאת

מוסיפים טעם נהדר לכל ארוחה בחיק הטבע
והמשפחה עם שמן זית אסי - Assi
מעמק המעינות, שישדרג את השולחן שלכם
במגוון זנים עשירים, בטעמים ובריאים עוד יותר.

or'm creative

כבישה
קרה

מסיק
25-26

מצטרפים למועדון ההטבות
ונהנים ממגוון טעמים עשירים
במחיר הכי משתלם שיש!

לזמנות: 04-3302011 | assi-oliveoil.com

גאולפדיה
מנחם ברוד

נקודת המבט של רבי עקיבא

כְּפָלִים. ההפטרָה הראשונה בסדרת הפטרות הנחמה נפתחת במילים "נַחֲמוּ נַחֲמוּ, עֲמִי" (ישעיה מ,א). חז"ל מסבירים (איכה רבה סוף פרשה א) מדוע נאמרה הנחמה בלשון כפולה ("נחמו נחמו"): "חטאו בכפליים... לקו בכפליים... ומתנחמים בכפליים". נשאלת השאלה, אם חטאו בכפליים ולקו בכפליים, מה הריבואת שגם הנחמה היא בכפליים?

מסביר זאת הרבי מליובאוויטש (לקוטי שיחות כרך יט, עמ' 67 ואילן), על־פי סיפור הגמרא בסוף מסכת תענית, על רבי עקיבא וחבריו שראו את החורבן בהר הבית, וחבריו 'התחילו... בוכים' ואילו הוא 'מִשְׁחֵק'. אירוע דומה היה כשהתקרבו לרומי ושמעו את שאון העיר ממרחק. וכששאלוהו חבריו לפשר השחק, ורבי

בכעתיד מהירידה הגדולה; (ב) גילוי הטוב והעלייה שבירידה עצמה. רבי עקיבא ראה את הנחמה הכפולה: "לא זו בלבד שיהיה מורגש שכדאי גודל הירידה והגלות ובלבד שנגיע להוספה ולהידור שבזמן הגאולה, אלא שגם מרגישים את הטובה והמעלה שבהוספה בחורבן ובגלות עצמם, ואומרים על זה 'אֹדָה ה' כִּי אֶנְפַּת בִּי'". כלומר, ההווה תהיה לא רק על הגאולה, אלא גם על הגלות והחורבן, כי אז יתגלו הטוב והמעלה שבהם עצמם.

אהבת ישראל

היכולת להתבטל ולהתאחד

על עם ישראל נאמר (ואתחנן יז, ט) "כִּי אַתֶּם הַמְּעַט מִכָּל הָעַמִּים". אומרת על כך הגמרא (חולין פט, א): "אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל, חוששני בכם שאפילו בשעה שאני משפיע לכם גדולה, אתם ממעטין עצמכם לפני".

בעניין זה טמון סוד קיומו של עם ישראל – היכולת להתבטל ולהתאחד עם יהודי שני. וכך הרבי מבאר (לקוטי שיחות, כרך לא, עמ' 14): "פירוד והתחלקות באים כתוצאה מישות וגאוה, שמרגיש את

קונה ספרי תורה פסולים

(גם מיועדים לגניזה)

תשלום הוגן

חיים (עוסק מורשה)

054-3175116

kdyshathaot@gmail.com

וכן רוכשים כלי כסף,
כתרים, רימונים ועוד

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

ביזוי המת ועונשו

שני אורחים בלתי-צפויים הופיעו בביתו של הרב אברהם-לייב זילברמן, רבה הנערץ של העיר צפת. הראשון היה גבר בריטי גבוה, בעל שפם עבות, שהציג את עצמו כקבלן כבישים מטעם השלטון המנדטורי הבריטי. השני היה שוטר יהודי, ששימש מלווה ומתרגם.

האנגלי פנה אל הרב ביראת כבוד וביקש שיפנה לו כמה רגעים. באותם ימים סללו הבריטים את כביש עכרצפת, עורק תחבורה חיוני שחצה את הגליל ממערב למזרח. כשהגיעו לעבודות בקטע שבין מירון לצפת, חצבו הפועלים בגבעה קטנה, וגילו בראשה שדה קברות עתיק.

הקבלן הבריטי הבין מייד כי מדובר בקברי אבותיהם של היהודים. מתוך רצון לכבד את קדושת המקום ולהימנע מחיכוכים עם הקהילה היהודית נקט צעדי זהירות קפדניים.

הוא הטיל את מלאכת סלילת הקטע על קבלן משנה ערבי מוכר, תושב צפת, והורה לו להימנע משימוש בחומרי נפץ לחציבת הסלעים באזור זה. כל עבודות החפירה והפינוי באתר צריכות להיעשות ידנית בלבד, הורה. כמו-כן ציווה עליו לאסוף ביראת כבוד את העצמות שייחשפו, להניחן בקופסת קרטון מסודרת ולשמור עליהן בצד עד שיוחלט כיצד לנהוג בהן.

לאחר מסירת ההנחיות הוסיף הקבלן האנגלי לפקח על המלאכה במקטעי הסלילה האחרים לאורך התוואי, כמה קילומטרים משם.

אלא שקבלן המשנה הערבי לא התכוון לציית להוראות שקיבל. מתוך זלזול מופגן החליט להתעלם מהן. במקום ללקט את העצמות בכבוד גרף אותן עם עפר הטרשים והאבנים, והשליך אותן כחומר מילוי פשוט לתוך הבורות והשקעים העמוקים שנועדו לפילוס הכביש.

כאשר נתקל בסלע קשה שעמד בנתיבו, בחר לקצר את התהליך ולעשות שימוש בדינמיט, בניגוד מוחלט להוראות שניתנו לו. הוא קדח חורים עמוקים בסלע, הטמין בו את חומר הנפץ, וחבר פתיל הצתה שאמור לפוצץ את הדינמיט ולרסק את הסלע.

אחד מפועליו, שראה את מעשיו, ניסה להזהירו. "אתה מפר את הוראותי של הקבלן הראשי. הוא יקפיד על כך ותשלם על מעשיך!", התריע. אלא שהקבלן הערבי לא התרגש. "שתוק!", גער בפועל והוסיף לדבר בחוצפה: "הלוא אלה עצמות של יהודים כופרים. מי צריך אותן בכלל?!".

כשנסתיימו כל ההכנות לפיצוץ, קרא קבלן המשנה בקול רם את קריאת האזהרה המקובלת, כדי שהפועלים יתפסו מחסה, והצית את הפתיל.

קברו של רבי יוסי דמן יוקרת (צילום: המרכז הארצי לפיתוח המקומות הקדושים)

קבלן המשנה הערבי לא התכוון לציית להוראות. במקום ללקט את העצמות בכבוד גרף אותן עם העפר והאבנים והשליך אותן לתוך הבורות

מייד לאחר מכן החל לרוץ, כדי שלא להיפגע מהפיצוץ. אלא שבמנוסתו הסתכסה רגלו בשיחי הבר שצמחו במקום והוא נפל.

בעודו נאבק בניסיון להשתחרר מהסכך, נשרף פתיל ההצתה עד תומו ופיצוץ אדיר הרעיד את

הגבעה. עוצמת ההדף הרגה את קבלן המשנה. הפועלים שעמדו מרחוק קפאו על עומדם. כמה מהם התלחשו ביניהם כי אין זו תאונה רגילה. לא היה להם כל ספק שזה היה עונש משמיים על ביזוי כבוד המתים.

הקבלן האנגלי הביט ברב זילברמן, שנדהם לשמוע את הסיפור. "עשיתי כל שביכולתי למנוע את חילול המקום", אמר בכאב, "אך כעת אני מבקש לתקן ככל האפשר את אשר אירע".

הרב זילברמן לא השתהה אפילו רגע. הוא קרא לבנו בן, וזה הביא עוד כמה יהודים יראי שמיים. הללו הצטיידו בשקי בד לבנים וחדשים ויצאו מייד למקום.

הרב זילברמן זיהה את האתר כסמוך למערת האידרא ולקברו של התנא רבי יוסי דמן יוקרת. על-פי המסופר, במערת האידרא התכנסו רבי שמעון בר-יוחאי ותלמידיו, ובה גילה להם את סודותיה העמוקים של תורת הקבלה.

גם האר"י הקדוש היה רגיל לפקוד את המקום, ושם מסר לתלמידיו גילויים נשגבים בתורת הסוד, שלא נשמעו קודם לכן. יש מסורת כי בסביבת המערה טמונים כמה מתלמידי רבי שמעון בר-יוחאי.

שנים לאחר מכן, בשנות החמישים, נטע הרב בערל זילברמן במקום מאה שלושים ושניים עצי תפוח, לזכר 'שדה תפוחין קדישין', המקום שבו היה האר"י הקדוש יוצא עם תלמידיו לקבל את השבת.

הקבלן האנגלי ההגון הציע להעמיד לרשותם פועלים, אך הרב העדיף שהמלאכה הקדושה תיעשה בידי יהודים בלבד. עם זה, ביקש מהקבלן להשתמש בצידוד שלו כדי לסנן ולפנות את כל העפר שנועד למילוי הבורות, שאליהם הושלכו העצמות בביזוי.

העפר סונן ברשתות ברזל וכל שבר עצם, קטן ככל שיהיה, נאסף בחרדת קודש והונח בזהירות בתוך השקים הלבנים.

רק לאחר שהיו בטוחים כי עשו כל שביכולתם להשיב את כבוד המתים, הובאו העצמות לקבורה מכובדת כדת וכדין.

(על-פי 'ספר מירון')

ומצילים חיים

מוקד תרומות: *3042

תורמים

אפרת

אגודה למתן יעוץ וסיוע לנשים הרות במצוקה (ע"ר)

בס"ד

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות
מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

עם יוסף מנחם משכנתאות

רק ב- 3,900
וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

מבצע
לזמן
מוגבל!

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר
מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנקים החזרים מיותרים
חיינו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות:
054-8662-942
הזדוּרוּ למחש! המבצע בתוקף לזמן מוגבל!

יוסף מנחם משכנתאות
www.a-menachem.co.il

המחירים לא כוללים מע"מ

בס"ד

BIO DYNAMIC • ORGANIC • NATURAL • KOSHER
כרמי • אילוז
EUL VINEYARDS

לחיים לחיים

גם אתה רוצה
לכבד את השבת
ולקדש בהכי מהודר
כשיטת הרמב"ם?

"אין מקדשין אלא על היין הראוי לנסך על
גבי המזבח" (שבת כ"ט)

*תהליך ייצור טבעי
לחלוטין ללא ביסולפיט
*ענבים מכרמים אורגנים
*כשרות מהודרות
*איכות וטעם ללא
פשרות

אסיר קיץ

055 668 1065

אזהרה: מכיל אלכוהול. מומלץ להימנע משתייה מופרזת

עם הרב שניאור זלמן ירם
משלוחי חב"ד ביהוד

רציתי לשאול

ובכל המרחב.

תורת החסידות (תניא, שער הייחוד והאמונה ועוד) מעניקה משמעות עמוקה עוד יותר למושג האחדות האלוהית. לא זו בלבד שהקב"ה הוא השליט היחיד בכל הבריאה, אלא שהוא המציאות האחת והיחידה הקיימת. הואיל והוא בורא את העולם בכל רגע יש מאין ("המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית"), נמצא שכל מהותו וקיומו של העולם הוא הכוח האלוהי שמקיים אותו. לכן "אין עוד מלבדו" (דברים ד, לה) - אין עוד שום מציאות מלבד ה'.

הפסוק נפתח ב'שמע ישראל', היינו שאומרים ליהודי שעליו להבין ולהפנים ('לשמוע' במשמעות להבין) עניין זה. עליו להתבונן בדבר ולהחזיר לקרבו את ההכרה שאף שהעולם נראה מציאות עצמאית, הרי האמת היא שאין לו שום קיום משל עצמו, וכל מהותו היא הכוח האלוהי שבורא ומקיים אותו.

כשיהודי מסיים את חייו, הוא רוצה להיפרד מהעולם באמירת 'שמע ישראל' על שפתיו. בכך הוא מצהיר על נאמנותו לבוראו וליהדותו.

הפסוק הזה מבטא את תמצית האמונה היהודית - ההכרה בא"ל אחד ובאחדות האלוהית, שהכול הוא ושהוא הכול.

המשמעות הפשוטה של הפסוק היא שהבורא, שהוא האלוהים שלנו, אחד הוא ואין בלתו, ואין שום בעל כוח ויכולת מבלעדי.

על כך שואלים, מדוע אפוא נאמר 'ה' אחד' ולא 'ה' יחיד? והתשובה, שהמילה 'אחד' יש בה רמז עמוק יותר, הטמון באותיותיה של המילה - א' זה הקב"ה, אלוהו של עולם; ח' - רמז לשבעת הרקיעים ולאד"ר; ד' - רמז לארבע רוחות העולם. המשמעות: הקב"ה הינו השליט היחיד בכל המציאות, בשמיים ובארץ

שכר לימוד ממעשר

הלכה למעשה

הרב מנחם ובהה
ראש בית ההוראה 'תורה שלמה' י"ם

שאלה: האם אפשר לשלם שכר לימוד מכספי מעשר?

תשובה: הקדמונים נחלקו אם אפשר להשתמש בכספי מעשר למטרות אחרות של מצווה מלבד צדקה לעניים. כמורכר ברור שכספי מעשר נועדו לצדקה, ואי אפשר להשתמש בהם לתשלום הוצאות שהאדם חייב בהן ממילא. לאור זאת דנו הפוסקים אם אפשר לשלם את שכר לימוד הבנים והבנות מכספים אלה:

באשר לבנים - האב מצווה ללמדם תורה, שנאמר "ולמדתם אותם את בניכם". לכן אין לשלם את שכר לימודם מכספי מעשר, כל עוד מדובר בגדר החובה המוטלת על האב. אמנם יש פוסקים הסבורים שאחרי גיל שש אפשר לשלם את שכר הלימוד ממעשר, ואולם לדעת אדמו"ר הזקן, כל עוד הבן אינו מסוגל ללמוד בכוחות עצמו, החובה על האב עדיין קיימת, ולכן אין לממן את שכר הלימוד מכספי מעשר.

מקורות: שו"ת מהר"ם מרוטנבורג סי' עד. מהר"ל ה"ר. לקט יושר ע"נ. שו"ת באר שבע סי' מא. טושו"ע יו"ד סי' רמט ס"א. ט"ז שם סק"א. ש"ך שם סק"ג. ה"ל תלמוד תורה לאדמו"ר פ"א ה"ז וה"ד ובהערות וצינונים על אתר. שו"ת אגרות משה ח"ה יו"ד ח"ב סי' קיג. לקוטי שיחות ח"ט ע" 346. צדקה ומשפט פ"ז הע' לה.

תקציר: הרשת היתה אמורה להסגר סופית על אותו קוף חמקן. אלא שה'קוף' המחפש מתגלה כילד חמוד. וסעיד? הוא עולה לג'יפ ופותח במנוסה. נס שצ'יקו חשב על רעיון הפנצ'ר בגלגל...

חטיפה

מן הקרקע ומזנק על רגליו. "הי, אדוני, מה אתה עושה?!", שמענו אותו מדעק בחדרה. ומיד גם הבנו למה. המכונית הירוקה זנקה לפתע קדימה, מותירה מאחוריה על אם הדרך אבא ואמא וארבעה זאטוטים, משפחה חביבה והמומחה, שבסוף הכל נסתה לעזר לבן-אדם...

"קדימה!", שאג מר אמנון בחמת זעם. "לדרך נשקיים! מיד אחרי שנעבר את המשפחה – מפת אש! נמאס!... הי! מה הוא עושה?!" – ומר אמנון, בשיא להט המרדף, כלם את האוטו בחריקה צורמנית. מולו, באמצע הכביש, התיצב אבי המשפחה שראה את הכוח המשטרתי מופיע מולו בהשגחה פרטית, ואותת לעזרה.

"פז, פז!", צעק לעברו מר אמנון, לפני שהתחיל לדבר. "אנחנו ראינו הכל. חכה רגע, תן לנו לתפס אותו, אדוני! אתה מפריע לנו לתפס אותו!"

"אבל התינתק באוטו!", זעק האבא.

זה היה נורא. הבטתי באמא, היא היתה חורת פסיד, אבל גבורה. "צחק! תן להם לתפס אותו! לפני שהוא יעשה משהו

רע..." והיא התמוטטה פתאום ונשענה על דלת הג'יפ, נושמת בכבדות.

הפעל הבטי באשתי. "סע! סע אתם. אבל מהר, אמרה האשה ודמעות בעיניה. "אני אשאר פה עם הילדים".

"איתו! אלברט!", פקד מר אמנון בבהילות על שני שוטרים, "קפצו החוצה! אתם נשארים פה עם בני המשפחה, מארגנים להם הסעה לאן שירצו, ולא עוזבים אותם עד הודעה חדשה. אתה בא אתנו!". האב המבלבל טפס חיש לאוטו, נופף לשלום למשפחתו הבוכיה והג'יפ נורה קדימה.

"מה מצב הדלק אצלך באוטו?", פנה מר אמנון אל האבא, ר' צחק. "לא טוב", הצטער האבא, שהספיק להתאושש בינתיים קמעה. "כלומר, מכל מלא".

"מבין ענין, האבא הזה", לחשתי לצ'יקו. "עושה רשם של יהודי למדן". "גם לי נראה", השיב צ'יקו בחזרה. "גו, אולי מכוח התורה שלמד יחשב על פתרון יצירתי, כי אף שזה נראה עכשו, אבדנו אותו". צ'יקו הוא נער הגיוני. בדרך כלל הוא צודק, והפעם?

מר אמנון הסתער על צ'יקו והעניק לו חבוק עז. "אין כמוה, צ'יקו! אין לי משג איך לא חשבתי אני על הצעד הפשוט הזה. יפי, חבר'ה! קדימה! אחריו!", ומר אמנון פרץ בדהרה את מעגל הילדים הנרגשים שהקיפנו וטפס במהירות אל אחד הג'יפים. "קדימה, קדימה!", זרז את כלם. "אלה ברכב ואלה באופנועים..."

"ואנחנו בשם ה'!", קראתי בהתלהבות, וזנקתי גם אני ברגע האחרון לג'יפ של מר אמנון. המרדף הגדול (שוב) החל...

תוך עשר דקות כבר יכלנו להבחין ממרחק בג'יפ התקוע, נוטה על צדו המפנצ'ר. צ'יקו עשה עבודתו נאמנה והוא זרח עכשו מאשר. התקדמנו במהירות וכעת יכלנו לראות גם את האוטו הירק שעצר ליד הג'יפ, ולידו, על שולי הכביש, מתרוצצת משפחה שמחה ומאשרת, אשה וארבעה ילדים קטנים.

"אין לו טפת בושה, למחבל הזה!", זעם מר אמנון. "לעצור משפחה באמצע הדרך כדי לבקש עזרה בשביל לברח מהמשטרה. אני יודע מה הוא מבקש מהם. ג'ק! בג'יפ שלי לא היה ג'ק. אני זוכר. הוא חולם, הטפש הזה, ש'ספיק להחליף את הגלגל..."

אבי המשפחה, יהודי מרשים בעל פנים מאירות וזקן ארוך, היה כפוף כלו ליד הגלגל, מנסה להציב נכונה את הג'ק שלו תחת גחון הג'יפ. יש יהודים כאלה. כשהם עוזרים למישהו, הם עוזרים לו עד הסוף. כמו שצריך. במקום שסעיד יתכופף ויטרח ויעבד... הוא נותר יושב כנראה בפנים. הפרץ!

אולי מאתים מטר נותרו לנו כדי להגיע לג'יפ עצמו, ואז ראינו איך פתאום מתנער אבי המשפחה

פרשה מי יודע

הצלת עם ישראל

שאלה: משה רבנו התחנן שיתר לו להכנס לארץ ישראל. למה התפלות שלו לא התקבלו?

תשובה: רבי ישמעאל הכהן ממדינא מסביר שהתפלות של משה לא נתקבלו כדי להציל את עם ישראל. אלו היה משה נכנס לארץ והיה בונה את בית המקדש, הרי מכיון שמעשי ידיו של משה הם נצחיים, לא היה אפשר להתחייב את בית המקדש, כענש על חטאי בני ישראל, ואז לא היתה ברירה אלא לפגוע בעם ישראל עצמו. כדי להגן עלינו גזר הקדוש-ברוך-הוא על משה שלא יכנס לארץ.

שאלה: התורה אומרת שעלידי קיום המצוות יראו הגויים כמה אנחנו חכמים. מה הקשר בין שמירת מצוות להיותנו עם חכם?

תשובה: המלבי"ם מסביר שהכונה למצוות שאינן מובנות בהגיון. אם נקים רק את המצוות ההגיוניות, הדבר לא יעורר הערכה מיחדת מצד הגויים, כי גם להם יש חקים הנובעים מהשכל ומההגיון. דווקא כשיראו שאנחנו מקימים מצוות שאיננו מבינים את הסבה שלהן, וזאת מפני שאנחנו מציתים לבורא העולם – יתפעלו הגויים ויאמרו: "זה באמת עם חכם!"

שאלה: בקריאת שמע כתוב תחלה "ושמרתם לבניך" ואחר כך "ולמדתם אתם". האם זה לא הפוך – קדם כל לומדים ואחר כך משגיחים?

תשובה: אדמו"ר הרי"צ (רבי יוסף-יצחק שניאורסון) מליובאוויטש מסביר שכאשר מתחילים ללמד את השם וילקחים מצוות, מרגילים אותו קדם כל לשגן: לומר ברכה ופסוקי תורה, לנשק מזוזה ולתת צדקה. רק אחר כך, כשהוא גדל קצת, אפשר להתחיל ללמד אותו גם את הסבות וההסברים של מצוות התורה.

הַפְּתָעָה תַּחַת הַשָּׂרִיוֹן

הוא הולך לַאֲט, נושא אֶת הַשְּׂרִיֹן
הַשְּׂטוֹחַ עַל גְּבוֹ, אֶבֶל הַצָּנֹאֵר שְׁלוֹ אֶרֶץ
מְאֹד.

זְהוּ צָב אֶרֶךְ צִנּוֹר מְזֻרְחִי. הוּא חֵי
בְּאֵגְמִים, בְּבָצוֹת וּבִנְהָרוֹת שֶׁל יְבִשֶׁת
אוֹסְטְרָלִיָּה, וְלִפְעָמִים יוֹצֵא לְתַפְסֵהָ
שֶׁמֶשׁ בְּחוּץ.

אם אתם חושבים שהוא אטי, תפתעו לגלות שהצב הזה יודע לשלח את צנארו הארוך במהירות עצומה, כמו קפיץ, ומצליח לתפס דגים קטנים, תולעים וחרקי מים.

בדרך כלל, במצבי סכנה, צבים מכינים את ראשם לתוך השריון, אבל לצבאר של ארף הצבאר אין מקום בשריון, מפני שצבארו ארף כמעט כמו השריון בלוי. מה הוא עושה? הוא מקפל את הצבאר ודוחף אותו תחת השריון.

וַיֵּשׁ לוֹ גַם נָשֶׁק סוּדִי. אִם טוֹרָף מִסָּבִין
אוֹתוֹ, הַצֵּב מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּתַחֲמוֹשֶׁת הַשְּׂמוּרָה
לְעֵת צָרָה: הוּא מִתִּיז לְעִבְרוֹ תַּרְסִיס
מִסְרִיחַ מְאוֹד. שׁוֹם בְּעַל־חַיִּים אֵינוֹ רוֹצֵה
לְהִתְעַסֵּק עִם סִרְחוֹן מִזֶּה.

הַבוֹרֵא חָנַן אֶת הָעֵבֶר בְּזָכְרוֹן מַצִּיץ. בְּצוֹת
וְאִנְּמִים עֲלוּלִים לְהַתִּיבֵשׁ, וְהָעֵבֶר נֶאֱלָץ
לִצְאָת לְמַסַּע אֶרֶץ בִּיבֶשֶׁה לְעֵבֶר מְקוֹר
מִים חַדָּשׁ. הוּא מְנִיט כְּלִיכָּה טוֹב בְּסִבְיָה
הַמַּדְבְּרִית, שֶׁנִּרְאָה כְּאִלוּ יֵשׁ לוֹ מִפֶּה בְּתוֹךְ
הָרֹאשׁ.

וְמָה קוֹרָה אֵם אֵין הוּא מוֹצֵא מִים? הוּא
מִתְחַפֵּר בְּתַחֲמִית הָאֵם הַמְּלִיכִי, וְשׁוֹקֵעַ
בְּשֵׁנֹת מִיץ' אֶרְכָּה. בְּזִמְן הַזֶּה חָצֵב הַלֵּב
שְׁלוֹ מֵאֵט, וְהַצֵּב הָרְדִים מִמֶּתִין בְּנַחַת עַד
בּוֹא גִשְׁמֵי הַחֹרֶף.

אֲרֹךְ חַיֵּי שֶׁל צַב אֲרֶךְ צִנּוּר מְזַרְחֵי יָכוֹל
לְהַגִּיעַ לְחֻמְשֵׁים שָׁנָה בְּסָבֵעַ. כְּשֶׁבּוֹקְעִים
צִבִּים חֲדָשִׁים מֵהִיבִיצִים, הֵם עֲצָמָאִים
לְגַמְרֵי מִתְרַגֵּעַ הָרָאשׁוֹן. הֵם רָצִים מִיָּד
לְעֵבֶר מְקוֹר הַמַּיִם הַקָּרוֹב, וְשֶׁם יֵהְיוּ
מוֹגְנִים מִסַּכְנוֹת.

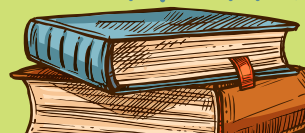
תקציר: העלוי הצעיר יוצא מבית המדרש לעבר ביתו בשעות ערב, מרצה ושומח, ומחליט לעשות קצור דרך קטן. לצערו הוא נתקל בגוי מקומי שמתעצב בדרכו

הַמִּשְׁעָר יָבוֹא

רְכִיבָהּ עַל אֹפְנִים אוֹ עַל קוֹרְקִינָט בְּלִי קַסְדָּה וְאִסוּרָה
עַל־פִּי הַהֶלְכָה. הַתּוֹרָה מְזַהֶרָה: "בְּרַק הַשְּׁמֹר לָךְ וְשִׁמּוֹר
נִפְשֶׁךָ מֵאֵד"; וְ"גִנְשְׁמֹרְתֶם מְאֹד לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם". וּמִכָּאן לְמִדּוֹ
שֶׁאִסוּר לָאָדָם לִסְכֹּן אֶת עַצְמוֹ.

הלכה בשבוע

חיים יהודיים

מנחם כהן

שש חופות במסע אחד

תעודת זהות. הרב מנחם מענדל וילנסקי (40), יליד ניו יורק, מנהל את ארגון 'יחד', ענף הצעירים והסטודנטים של חב"ד בברית המועצות לשעבר. הארגון מעניק לאלפי צעירים יהודים מטענים שבועיים של לימודי יהדות ומלווה אותם עד הקמת בית נאמן בישראל.

הצעה. בצעירותי ניהלתי פעילויות עם יהודי רוסיה בתקופות 'בין הזמנים'. אחרי חתונתי הציע לנו הרב הראשי לרוסיה, בערל לאזר, לרכז את הפעילות עם הצעירים. זה לא היה פשוט, ונדרשו לנו כמה שנים לדייק את המיזם ולפלח את הגילאים.

מחויבות. התכנית שלנו מופעלת בכל עיר ועיר על ידי שלוחי הרבי, ובראשה שיעורי תורה, המכוונים לחיזוק המחויבות האישית של הצעירים ליהדות, לשמירת תורה ומצוות, ומעל הכול להקמת בית יהודי, שזה המפתח החשוב ביותר לשימור זהותם כיהודים.

מסע. בכל שנה אנו עורכים מסע הוקרה לאלפי צעירים, שעמלו על לימודי יהדות. בכל פעם נבחרת מדינה אחרת, יעד למסע המרומם. רק צעירים שהתמידו במיוחד בתכנית הלימוד השבועית לאורך כל השנה זוכים להשתתף במסע.

עם ישראל חי. השנה עשינו את המסע לברזיל. את דברי הפתיחה שלי סיימתי בהכרזה 'עם ישראל חי', שפרצה ממני ספונטנית, למראה צעירים רבים כלי-כך, הגאים ביהדותם ורוצים בחיי יהדות. המסע, שמשלב אטרקציות רוחניות וגשמיות, מוליד בריתות מילה, חיזוק בשמירת שבת, הקפדה על כשרות, וכמובן הקמת בתים נאמנים בישראל על יסודי התורה והמצוות.

הצלחה. שליח הרבי בקאזאן, הרב יצחק גורליק, סיפר באחד המסעות על צעיר יהודי

הצצה מרגשת לפעילות הייחודית להצלת הנוער היהודי מהתבוללות, במדינות ברית המועצות לשעבר. השיא הוא מסע ההוקרה של אלפי צעירים שהתמידו בתכנית הלימודים

למעלה: הרב וילנסקי מלווה חתן לחופה. במרכז: מלווה צעיר יהודי שקיבל עליו לעשות ברית מילה. למטה: שש חופות במהלך המסע לאוסטריה

שהחל להתקרב ליהדות במסגרת פעילות 'יחד'. הוא עבר תהליך עמוק, בחר בשם היהודי ניסן, ונעשה תלמיד ישיבה. לימים נשא לאישה מקורבת צעירה, שגם גדלה בקהילה בקאזאן ואימצה את השם אורלי. שני צעירים, שהיו עלולים להתבולל חלילה, והקימו בית יהודי לתפארת.

שבת. הרב גורליק הוסיף וסיפר כי ב'שבע ברכות' שערך להם סיפר החתן שהדבר שגרם

לו לנסוע ללמוד בישיבה היה השבת הראשונה שראה בבית השלוחים. "כזה בית אני רוצה!", גמלה ההחלטה בליבו.

מעגל. כששמעתי את הסיפור מהרב גורליק, ביקשתי להוסיף פרט מרגש: בהשגחה פרטית, בדיוק בערב שבת, ביקשה רעייתו של ניסן שאעביר מסר לאחד התומכים הגדולים שלנו, ר' אלי הורין: "אני מבקשת שתספר לו שלפני שמונה שנים, כשהוא השתתף במסע לאוסטריה, אמרתי לו שאני מייחלת שיהיה לי בעל חסיד כמו הרב והשליח שלנו. ר' אלי איחל לי שמשאלתי תתגשם. ואכן, זכיתי להקים בית חסידי ולחבוק שני ילדים מתוקים, כן ירבו".

חופות. במסע לברזיל זכינו לחגוג חמש חופות, שנערכו במעמד משותף. אי-אפשר לתאר מה עובר לאלפי צעירים יהודים בראש, כשהם רואים איזה פאר הדר ויופי יהודיים מושקעים בחופות קדושות וטהורות. במסע הקודם לאוסטריה ערכנו שש חופות!

פרסומת. הנה סיפורו של סטודנט יהודי מהעיר סמרה שברוסיה, בן לאם יהודייה. יום אחד שמעה אימו פרסומת ברדיו המקומי על פתיחת בית ספר יהודי, 'אור אבנר', בעיר ורשמה אליו את בנה. הילד למד בבית הספר עד כיתה ח, וכעבור שנים הצטרף לפעילות 'יחד'. כשהוצע לו שידוך עם צעירה יהודייה מסמרה, עניין אותה במעורב השיעורים של 'יחד', וכל חייה השתנו. כך הוקם עוד בית יהודי.

ניצחון. בכל חופה יהודית גלום סיפור תחייתו של יהדות ברית המועצות לשעבר, שכמעט נכחדה תחת מגפי המשטר הקומוניסטי. בזכות פועלם של אדמו"רי חב"ד ומסירת נפשם של השלוחים אנו זוכים לחזות בפלא הזה, שממשיך את שרשרת הזהב, מאברהם אבינו ועד אלינו.

המוזיאון היהודי

03-3132330
info@heichalot.org

סרקו את הברקוד או חפשו היכלות באתר שופי

היכלות
HICHALOT
המוזיאון היהודי היסטורי